

Rättvisa till alla människor

Naturen bjuder just nu på all sin färgsprakande prakt. Vi kan njuta av allt detta utan att känna oro eller rädsla.

Många gånger tar vi vår trygghet för givet. Tyvärr är det inte alla som har den förmånen. Vi skall följa Mari Güzel på en resa från ett otryggt land till framtiden i ett främmande land. Hur kändes det att behöva lämna sitt hemland och försöka etablera sig i ett annat land.

Ett liv fyllt av oro

Vi känner Mari genom vår församlings många olika aktiviteter och hon och hennes familj har upplevt hur det känns att ständigt känna sig otrygg. Hon och hennes man bodde i Libanon i staden Beirut, med sina fem barn. Landet var hårt drabbat av inbördeskrig.

Under 1980-talet var kriget särskilt blodigt och stora delar av Beirut lades i ruiner.

I Libanon var Mari och hennes familj aktiva i *Syrianska Ortodoxa Kyrkan* och de har alltid varit med i den kristna verksamheten.

”Allt kändes oroligt”, berättar Mari.

”Allt kändes oroligt”, berättar Mari.

Beslut att lämna landet

”Särskilt för en familj med barn”. Skolgången för barnen blev sporadisk, då det inte alltid var tryggt att sända iväg barnen till skolan. Kanske skulle de inte komma tillbaka. Vilken framtid fanns för barnen i deras hemland? Tillsammans tog de ett beslut att lämna landet nyårshelgen 1987–88.

Målet var Sverige. Först bodde de en vecka hos släktingar i Tyskland. Sedan kom de till Stockholm, där de bodde på en flyktingförläggning i Strängnäs. Efter ett år fick de sitt uppehållstillstånd.

Boende långt upp i norr

Det spelade ingen roll var de blev erbjudna boende. *Arvidsjaur* visste de inte mycket om. Låg det ens i Sverige? Men de ville försöka rota sig på någon plats och resan gick dit.

”I *Arvidsjaur* fick vi ett jättefint mottagande. Alla var vänliga och alla ville hjälpa oss”, berättar Mari med ett leende. Till slut hade de turen att få bo i ett stort hus med trädgård och barnen fick börja en bra skola där barnen kunde börja etablera sig. Det svåraste var att lära sig det nya språket. Barnen lärde sig snabbt när de gick i

skolan och umgicks med andra barn.

”Men vi vuxna försökte också genom att

träffa andra svenskar och genom att försöka vara ute i samhället, då kom också kunskaperna”, fortsätter Mari. Jag gick en utbildning på sex månader för storkök och restaurang och fick arbeta nio år som kokerska på ett daghem”.

”Det trivdes jag jättebra med. Jag träffade andra svenskar och kom lättare in i samhället”.

Upplands Väsby blev en ny trygghet

Efter tio år fick hennes man arbete i Upplands Väsby, en av sönerna bodde redan där. Familjen flyttade och en ny period tog vid. Mari fick arbete på *Marabou*, där hon arbetade i tio år. Barnen blev större och flyttade hemifrån. Kroppen mådde inte så bra av det monotona arbetet och Mari fick problem med ryggen. Genom Arbetsförmedlingen kom hon i kontakt med Secondhand-butiken *Skopan*. Där har hon trivts jättebra och där har hon känt att hon kan göra skillnad för någon annan.

Vi är så tacksamma

På *Skopan* kom Mari i kontakt med vår församling och hon har engagerat sig i flera av våra aktiviteter såsom tisdags-träffen och språkcaféet, där hon har varit till stor hjälp och glädje.

Vad tycker du Mari att det här landet har gett dig? Mari ler, tittar på mig och svarar:

”Här har vi funnit rättvisa. Rättvisa till alla människor. Vi behöver inte ständigt vara oroliga. Våra barn har fått trygghet, utbildning och möjligheter till ett bra liv. Nu vill vi kunna ge tillbaka lite av allt vi har fått. Vi är så tacksamma”.

MonicaTiger intervjuade

Vid Nationaldagsfirandet 6/6 deltog flera från vårt språkcafé och fick bl a se Ellen Jernberg motta Väsby musikråds musikstipendium.

Skopan

Tack alla som skriver upp arbetade timmar på Skopan för Missionsförsamlingen - Du bidrar till att stödja projekt utöver vår värld.

Medelsfördelning under 2017

Under 2017 kunde vi dela ut 506 000 kronor till olika projekt i världen.

Vi har fortsatt att bidra med ekonomisk hjälp till **Litauen**, **Filippinerna** och **Nepal**. Det har inneburit att de i sin tur har kunnat fortsätta sina projekt med att bygga barnhem, secondhandbutiker, jordbruksstöd, utdelning av mat mm.

Genom biståndsorganisationen **Diakonia** har vi bidragit till katastrofhjälp i **Burma**, **Libanon** och **Östra Afrika**. *Mullys Children Family*, Kenya har även 2017 fått bidrag till inköp av matkassar till jul och aktiviteter för barnen.

Equmeniakyrkan i Sverige har erhållit bidrag för sitt arbete utanför Sveriges gränser.

Lokalt stöd till Väsby

Från den *Sociala fonden* har vi delat ut presentkort på *Skopan* till besökare på Missionsförsamlingens *Språkcafé* för inköp av möbler, hushållsartiklar mm.

För 2018 hoppas vi att vi kan fortsätta att bidra med medel där akuta katastrofer uppstår.

Den sociala fonden kommer även detta år att användas där behov uppstår i första hand i Upplands Väsby.

För mer info kontakta ordföranden i församlingens internationella grupp *Ingvar Ahlberg* 0705-936240.

Britt Kjellberg